

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2075	Κυρ. Γ' Νηστ. Σταυρ/σεως (Μάρκ. 8,34 – 9,1) 11 Μαρτίου 2018 πρωί	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ποῦ ἡ αὐταπάρνησί μας;

«Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκ. 8,35)

Μὲ θαυμαστὴ εἰλικρίνεια, ἀγαπητοί μου, μὲ θαυμαστὴ εἰλικρίνεια καὶ εὐθύτητα ὁ Κύριος θέτει μπροστὰ στὸν κάθε μαθητὴ καὶ ἀκόλουθό του τὸ ζήτημα, **τὸ σοβαρώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ζήτημα**, τὸ ζήτημα τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς. Τὸν ἐρωτᾷ·

Θέλεις, ἄνθρωπέ μου, νὰ σώσης τὴν ψυχὴ σου; τὴν ψυχὴ, ποῦ ἡ ἀξία της –**κατὰ τὴ δική μου ἐκτίμησι**, ποῦ εἶμαι ὁ Δημιουργός της καὶ τὴν γνωρίζω καὶ τὴν ἀξιολογῶ καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον– εἶνε ἀσυγκρίτως ἀνώτερη ἀπ' ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου; Ἐὰν ναί, τότε πρέπει νὰ πάρῃς ἀπόφασι σταθερὴ καὶ ἀμετάκλητη· νὰ προτιμήσης καλύτερα τὸ θάνατο παρὰ τὴ ζημιὰ, τὴν ἀπώλεια τῆς ἀθάνατης ψυχῆς σου. Αὐτὴ τὴν ἔννοια ἔχουν τὰ λόγια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ποῦ ἀκοῦμε σήμερα· «Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκ. 8,35). Ἐδῶ ἡ λέξι **ψυχὴ** σημαίνει καὶ τὰ δύο, καὶ τὸ **πνεῦμα** τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴ **ζωή** του. Λέει δηλαδὴ· «Ὅποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ του, θὰ θυσιάσῃ τὴ ζωὴ του· κι ὅποιος θυσιάσῃ τὴ ζωὴ του γιὰ ἐμένα καὶ τὸ εὐαγγέλιό μου, αὐτὸς θὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ του.

Ἄκοῦς λοιπὸν τί λέει; Τὴν ψυχὴ του σώζει ἐκεῖνος ποῦ εἶνε ἀποφασισμένος καὶ ἔτοιμος καὶ **αὐτὴ τὴ ζωὴ του ἀκόμη νὰ θυσιάσῃ** γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴν τήρησι τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Τέτοια ἀπόφασι, **ἀπόφασι ἡρωικὴ**, πρέπει νὰ πάρῃ ἀπαραιτήτως ὁ καθένας μας, ἂν θέλουμε νὰ μείνουμε στὸ δρόμο τοῦ Κυρίου ὡς τὴν τελευταία μας πνοή. Μεγάλῃ ἀπόφασι! καὶ εὐτυχισμένος ἀληθινὰ ἐκεῖνος ὁ Χριστιανός, ποῦ τὸ σκέφτηκε σοβαρά, πῆρε τὴν ἀπό-

φασι αὐτὴ καὶ μπορεῖ νὰ πῇ εἰλικρινὰ στὸν Κύριο μέσα ἀπ' τὴν καρδιά του·

Κυριέ μου, ἐσὺ θυσιάστηκες γιὰ μένα, λοιπὸν κ' ἐγὼ **εἶμαι ἔτοιμος νὰ θυσιάσω** τὸν ἑαυτό μου - **τὴ ζωὴ μου γιὰ σένα!** Προτιμῶ τὸ θάνατο παρὰ τὴν ἁμαρτία· προτιμῶ νὰ ὑποστῶ τὸ χειρότερο θάνατο παρὰ νὰ παραβῶ τὶς ἐντολές σου καὶ νὰ σὲ ἀρνηθῶ «**ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ**» (ἔ.ἀ. 8,38).

***

Ἄλλὰ δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου, **τὴν ἀπόφασι αὐτὴ**, ποῦ ἦταν ἀπόφασι ὅλων τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐμεῖς, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς σημερινούς χλιαροὺς Χριστιανούς, **δὲν τὴν ἔχουμε πάρει**. Ἄλλιῶς ἐκλαμβάνουμε τὸν Χριστιανισμό, πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἁγίους. Δὲν ἔχουμε πάρει στὰ σοβαρὰ τὴν χριστιανικὴ μας ιδιότητα, αὐτὸ δείχνουν τὰ πράγματα. Ἡ καθημερινὴ μας ζωὴ, εἴτε ἡ προσωπικὴ στὸ δωμάτιο εἴτε ἡ οἰκογενειακὴ στὸ σπιτί εἴτε ἡ δημοσία ὡς πολιτῶν μέσα στὴν κοινωνία, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ αὐστηρὴ αὐτὴ παρατήρησις εἶνε δυστυχῶς ἀληθινὴ, ἀληθέστατη πέρα γιὰ πέρα.

Καὶ ἐξηγῶ γιατί τὸ λέω αὐτό. Ἐκεῖνος ποῦ ἔχει ἀπόφασι νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴ ζωὴ του ἀκόμη «**ἕνεκεν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου του**» (ἔ.ἀ. 8,35), αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ διστάσῃ βέβαια, σὲ δεδομένη περίστασι, **νὰ θυσιάσῃ καὶ μικρότερα ἀπὸ τὴν ζωὴ ἀγαθὰ**. Τέτοια ἀγαθὰ εἶνε ἡ ἀνάπαυσις, ὁ ὕπνος, τὸ χρῆμα, οἱ ἀνέσεις, οἱ ἀπολαύσεις, οἱ δόξες καὶ τιμές... Ὅποιος εἶνε ἀποφασισμένος γιὰ τὴ μεγάλη θυσιά, ὅποιος ἔχει τὴν αὐταπάρνησι κ' εἶνε διατεθειμένος νὰ δώσῃ τὴ ζωὴ του, πολὺ περισσότερο μπορεῖ νὰ προσφέρῃ, ὡς μικρότερη θυσιά στὸ βωμὸ τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως στὸν Κύριο, τὴν στέρησι αὐτῶν

τῶν ἀγαθῶν. Ἄλλα **ποῦ τέτοια αὐταπάρνησι**; Οἱ πολλοὶ ὄχι τὴ ζωὴ ἀλλ' οὔτε ἄλλα, μεγάλα ἢ μικρά, ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς παρουσίας ζωῆς εἶνε πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν γιὰ τὸ Χριστό. Καὶ προσοχὴ παρακαλῶ· δὲν μιλάμε γιὰ ἀθέους καὶ ἀπίστους, μιλάμε γιὰ ἀνθρώπους ποὺ διατείνονται πῶς εἶνε πιστοὶ Χριστιανοὶ καὶ ἀλλοίμονό σας ἂν τοὺς ἀμφισβητήσετε τὸν χριστιανισμό τους! Θέλετε μερικὰ παραδείγματα; Ὑπάρχουν ἄφθονα.

● Νά κάποιοι **πλούσιοι**. Δὲν θυσιάζουν **τὸ χρῆμα** τους χάριν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἄκουνε τὸ Χριστὸ ποὺ λέει, ὅτι τὰ δικά του παιδιὰ θέλει νὰ ἔχουν ἀγάπη, νὰ ἐλεοῦν, νὰ βοηθοῦν τοὺς φτωχοὺς ἀδελφούς τους. Καὶ ὅμως αὐτοὶ κωφεύουν, ἀδιαφοροῦν. Ἀπορεῖ κανεὶς, πῶς καταφέρνουν καὶ ἀπαλλάσσουν τὸν ἑαυτό τους ἀπὸ τὸ χρέος ὄχι πλέον τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἀνθρώπινης εὐσπλαχνίας, πῶς κατασιγάζουν τὴ συνείδησί τους. Ὑπάρχει δὲ καὶ κάτι ἀκόμη χειρότερο· ὠρισμένοι ἀπὸ τοὺς πλουσίους αὐτοὺς ὄχι μόνο δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνο ἀδιαφοροῦν, ὄχι μόνο δὲν θυσιάζουν λίγα χρήματα γιὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ πλησίον, ἀλλὰ καὶ ἀντιθέτως θυσιάζουν τὸν πλησίον χάριν τοῦ δικοῦ τους συμφέροντος! Ἄντι μὲ τὰ πλούτη τους νὰ γίνουν ἢ γέφυρα μὲ τὴν ὁποία θὰ περάσῃ ἀπ' τὴν ἀνέχεια στὴν ἐπάρκεια ὁ φτωχός, θὰ περάσῃ εὐαρεστημένος ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, αὐτοὶ μὲ τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἀπανθρωπία τους μεταβάλλουν τοὺς ἀδυνάτους (χῆρες, ὀρφανά, ἄλλους δυστυχισμένους), σὲ γέφυρες, διὰ τῶν ὁποίων περνάει κομπάζοντας καὶ βαυκαλιζόμενος ὁ αὐτάρεσκος ἐγωισμός των.

● Νά καὶ ἄλλοι, ποὺ δὲν ἔχουν ἴσως χρήματα, ἔχουν ὅμως **χρόνο**, ἀρκετὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖο θὰ μπορούσαν νὰ διαθέσουν εἴτε γιὰ προσωπικὴ πνευματικὴ μελέτη καὶ λατρεία εἴτε σὲ ἔργα ἀγάπης καὶ ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. Καὶ ὅμως δὲν θυσιάζουν **οὔτε λίγο καιρό τους** γιὰ τὸ Χριστό, ἀλλὰ τὸν σπαταλοῦν ὅλον σὲ μάταιες ἢ καὶ φθοροποιῆς ἐνασχολήσεις. Ὁ Χριστὸς καλεῖ τοὺς μαθητάς του νὰ προσευχηθοῦν, νὰ ἐκκλησιασθοῦν, νὰ μελετήσουν τὸ Εὐαγγέλιο· μὰ αὐτοὶ κωφεύουν. Δὲν συχναζοῦν στὴν ἐκκλησία, προτιμοῦν νὰ κάθωνται ὧρες ὀλόκληρες εἴτε σὲ καφφενεῖα καὶ λέσχες, εἴτε σὲ αἴθουσες θεάτρων κινηματογράφων ἢ ἄλλων «ψυχαγωγικῶν» κέντρων, νὰ ζαλιζῶνται καὶ νὰ φθειρῶνται σὲ ποικίλα θεάματα καὶ ἀκροάματα. Ἐκεῖ ξεοδεύουν τὸ χρόνο τους, τὸ πολῦτιμο αὐτὸ ἀγαθὸ τῆς ζωῆς

αὐτῆς, καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ διαθέσουν ἔστω λίγες στιγμὲς γιὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου.

● Νά καὶ κάποιοι ἄλλοι, ποὺ ἢ φιλαυτία δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ θυσιάσουν κάτι ἀπὸ **τὴν ἀνάπαυσι καὶ τὶς ἀνέσεις τους** γιὰ τὸν ἄλλο. Ὁ Χριστὸς μᾶς ὑποδεικνύει, μὲ τὸ λόγο καὶ τὸ παράδειγμά του, νὰ παραιτούμεθα ἀκόμη καὶ ἀπὸ νόμιμα δικαιώματά μας γιὰ νὰ υπηρετήσουμε καλύτερα τὸν ἄλλο καὶ τὸ σύνολο· τὴν ἐκκλησία, τὴν πατρίδα, τὴν κοινωνία. Ἐμεῖς ὅμως, ἀγαπώντας περισσότερο τὸ σαρκίον μας παρὰ τὸν Κύριο, ἀρεσκομάστανε στὴν καλοπέρασι καὶ προτιμοῦμε νὰ ζοῦμε μὲ κάθε εὐμάρεια, παρὰ νὰ ὑποβάλλουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας σὲ κάποια δυσκολία στέρησι στενοχωρία, καρπὸς τῆς ὁποίας θὰ εἶνε ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλα μιὰ τέτοια συμπεριφορὰ ἀποδεικνύει, ὅτι **δὲν εἴμαστε γνήσιοι μαθηταὶ** Ἐκείνου ποὺ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου ἔχυσε καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ ἐπάνω στὸ Γολγοθᾶ· ἀποδεικνύει ἀκόμη, ὅτι **δὲν ἐκτιμήσαμε ὅσο θὰ ἔπρεπε τὴν ἀξία τῆς ψυχῆς μας**, ποὺ καὶ ἡ παραμικρότερη ζημιὰ εἰς βάρος τῆς –καὶ ζημιὰ τῆς ψυχῆς εἶνε κάθε ἁμαρτία– τρομάζει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ζημιὰ ἓνα Χριστιανό.

Κάθε θυσία, μικρὴ ἢ μεγάλη, γιὰ μιὰ ψυχὴ καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ἔχει ἀξία ἀνυπολόγιστη. Γιὰ νὰ φτάσῃ ὅμως κανεὶς νὰ κἀνῃ κάποτε μεγάλες καὶ δύσκολες θυσίες, **ἄς ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα νὰ κἀνῃ θυσίες μικρὲς** καὶ πιὸ εὐκόλες.

* * *

ᾠ! Ὅσοι, ἀγαπητοί μου, θέλουμε ν' ἀκολουθήσουμε μέχρι τέλους τὸν Κύριο, ἄς τὸν παρακαλέσουμε θερμὰ **νὰ μᾶς δώσῃ** τὸν θεῖο φωτισμό, τὴ δύναμι καὶ **τὴ χάρι του**, ὥστε νὰ πάρουμε κ' ἐμεῖς τὴ μεγάλη ἀπόφασι καὶ νὰ τοῦ ποῦμε μὲ ὅλη μας τὴν ψυχὴ·

Κύριε, θὰ σὲ ἀκολουθήσουμε παντοῦ, καὶ στὰ εὐχάριστα καὶ στὰ δυσάρεστα, καὶ στὰ εὐκόλα καὶ στὰ δύσκολα· καὶ στὴ Γαλιλαία καὶ στὴν Ἰουδαία, καὶ στὸ ἀκρογιάλι καὶ στὴ Γεθσημανῆ, καὶ στὸ μυστικὸ δεῖπνο καὶ στὸ πραιτώριο, καὶ στὸ Θαβῶρ τῆς δόξης σου, ἀλλὰ καὶ στὸν φοβερὸ Γολγοθᾶ τοῦ πάθους σου. Τὰ ἴχνη σου θ' ἀκολουθήσουμε. Γιὰ σένα καὶ γιὰ τὰ θεῖα προστάγματά σου καὶ χρῆμα καὶ χρόνο καὶ ἀναπαύσεις καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ μας εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ προσφέρουμε ὡς ἐλάχιστο δεῖγμα τῆς ἀγάπης μας.

Φίλη ψυχὴ! μπορεῖς νὰ δώσης καὶ νὰ τηρήσης μιὰ τέτοια ὑπόσχεσι; Ἐὰν ναί, εἶσαι μακάριος!

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**